

56. Fra Husmand Frijs Jensen af Troelseby om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 29de November 1890 af Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds, L. Larsen).

Andrageren forklarer, at han under sin Militærtjeneste i Kjøbenhavn i 1866 og 1867 paadrog sig en Sygdom i sine Ben, som Oberlægen erklærede skyldtes Overanstrengelse, og som gik over til Størbug. Han laa den meste Tid af Sommeren 1867 paa Garnisonshospitalet i en meget lidende Tilstand, og Benene manglede al deres Kraft fra Fødderne til op over Hofterne, saa at han en Tid maatte gaa med Krykker. Han har senere haft en daarlig Gang og kan ikke udføre noget Arbejde af Betydning, da Benene næppe kunne bære ham. Han har søgt Lægehjælp i sit Hjem, og der er anvendt forskellige Lægemidler, men uden Nytte. Saa længe hans Forældre levede, havde han Ophold hos dem; men han skal nu ernære sig selv af et Hus, og det falder ham besværligt, da han, som er ugift, maa holde fremmede til at passe og pleje sig. Paa tvende Andragender til Invalidebestyrelsen om Understøttelse har han faaet Afslag, fordi der ikke har ladet sig tilvejebringe nogen Oplysning om, at Svagheden, hvoraf han lider, er paadragen ved den militære Tjeneste, og han andrager derfor om, at Folketinget vil hjælpe ham til at faa en saadan.

Da Andragendet ikke ses at have været hos Finansministeren, gør Udvalget ingen Indstilling.

57. Fra Kaptajn og Assuranceagent G. P. Kievers af Kjøbenhavn om Pension. (Indbragt den 29de November 1890 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, W. Wagner).

Andrageren bemærker at han i 1849—51 tjente som værnepligtig Underofficer, i 1861 som Officer, i Armeen og var Kaptajn i Borgervæbningen ved dennes Ophævelse. Ved Indsamlingen til Invaliderne under afdøde Oberst Wedege var han Næstformand i Komiteen, og han har i 32 Aar været Inspektør ved de Madsmannske Søndagskoler, samt virket i flere andre filantropiske Djemed. Han er nu 63 Aar gammel og efter en Operation blind paa det højre Øje. Da han derfor nu vanskelig kan erhverve sit Udkomme som Assuranceagent henvender han sig til Rigsdagen for at erholde en Pension, efter at Krigsministeriet paa en Ansøgning derom har svaret, at man beklager ikke at se sig i Stand til at foretage noget Skridt i den Retning.

Udvalget gør ingen Indstilling.

58. Fra Udvalget for Simmelkjær ny Kirke-distrikt om Tingets Medvirkning til Opførelse af en Kirke og Ansættelse af en Præst dersteds. (Indbragt den 29de November 1890 af Folketingsmanden for Ringløbing Amts 4de Valgkreds, K. Nielsen.)

Ifølge Andragendet har man i Simmelkjær og Graasand følt Savnet af Kirker i Hedeegnene, fordi man har langtid til Sognkirken. I Efteraaret 1879 samledes derfor Beboerne i de paagældende Egne for at forhandle om, hvad der var at gøre. Det stod straks klart for dem, at den fattige Befolkning i Hedeegnene ikke selv kunde bygge fine Kirker, og man henvendte sig derfor til S. Omme for at erfare, hvorledes man der havde faaet tvende Kirker. Efter at man havde erholdt disse Oplysninger, nedsattes Udvalget for at arbejde videre for Sagen. Man indgav da først en Ansøgning til Kultusministeriet fra Simmelkjær og en lignende indgaves fra Graasand, hvorefter Regeringen nedatte en Kirkekommission, der forhandlede med de forskellige Udvalg og besaa de til Kirker udsjete Pladser. Kommissionen kom til det Resultat, at der maatte bygges to Kirker, en i Graasand og en i Simmelkjær med Præstebolig paa sidstnævnte Sted, fordi den der vilde komme til at ligge heldigt for Beboerne af begge Kirke-distrikter. Til samme Resultat kom Provsterne Gjellerup og Tjejlade, da Sagen efter Ministeriets Ordre i 1887 atter optoges til Drøftelse, idet de udtalte, at det var paatrængende nødvendigt at der blev oprettet et Sogne-